Nr. 9, 14. årgang, august 2011 Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

ET LEVENDE EKSEMPEL

TANKER OMKRING DEN 9/11

DA TERRORENEN KOM TIL OSLO

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Radhastami og Bhaktivinoda Thakura

To store dage falder i september måned i år. Mandag den 5. september er det Radhastami, Srimati Radharanis fremkomstdag. Det fejres i templet i København på selve dagen fra kl. 16 plus dagen i forvejen, søndag den 4. september. Alle er velkomne begge dage for at fejre Hende, der er selve indbegrebet af hengiven tjeneste til Krishna.

Det forklarer også forsidebilledet, der er fra cd'en Akhanda Nam 2, der bliver omtalt på side 9. Det forestiller Srimati Radharani, der i spejlet ser, ikke sig selv, men Sri Krishna.

I slutningen af samme uge, mere præcist lørdag den 10. september, er det Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomstdag. Det bliver fejret i København på selve dagen fra kl. 17 i templet såvel som dagen derefter, søndag den 11. september fra kl. 15. Mød talstærkt op og god fornøjelse med *Nyt fra Hare Krishna* september 2011. ॐ

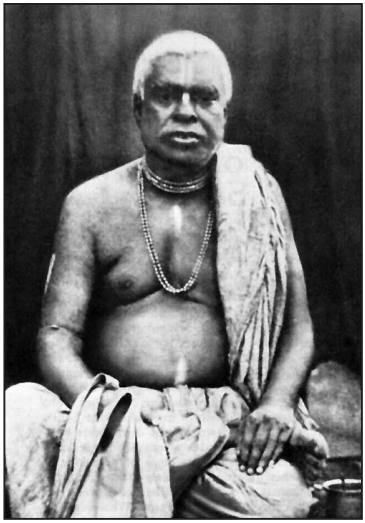

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.
© Copyright 2011, alle rettigheder forbeholdes.
ISSN 1600-0153
Redaktion:
Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk
Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk
Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930
Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119
Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

I dette nummer

Redaktionelt 2
Srila Prabhupadas side 3
Tanker omkring den 11. september 2001 6
Et levende eksempel 9
Da terroren kom til Oslo 12
Akhanda Nam II 13
Anistha-bhakti: ustadig hengiven tjeneste 14
Min største åndelige oplevelse 17
Videoer fra sommerens festivaler 18
Den religiøse Sartre 19
Børneside 21
Fedtfattig vegetarmad 22
Adresseliste 23

Srila Prabhupadas side

Perfekte spørgsmål, perfekte svar, 6

Her fortsætter oversættelsen af Perfect Questions, Perfect Answers, en bog fra midten af 1970'erne, hvor Srila Prabhupada udspørges om Krishna-bevidsthed af en aspirerende hengiven, Bob Cohen. Vi kommer her ind i deres samtale fra den 29. februar 1972.

Bob: Jeg har så småt forsøgt at følge, siden jeg mødte dig for første gang [under et kort besøg i Calcutta i november 1971].

Srila Prabhupada: Men du skal følge nøje, hvis du er seriøs.

Bob: Måske, godt, men hvad jeg siger nu, er måske det dummeste, jeg har sagt indtil nu. Men lad mig fortælle dig, hvordan jeg har det.

Srila Prabhupada: Nej, nej, ikke dum. Jeg siger ikke dum, men ufuldkommen.

Bob: Nuvel [han griner]. Ufuldkommen. Men lad mig fortælle dig om det. Jeg synes, at lige nu beundrer og respekterer jeg dine hengivne, men jeg har det ikke, som om jeg er en del af dem, eller at jeg har et stort ønske om at være en del af dem. Jeg fornemmer, at jeg blot ønsker at gøre, hvad der er rigtigt og komme tættere på Gud, og hvis jeg bare får et bedre liv næste gang, vil jeg være tilfreds.

Srila Prabhupada: Udmærket.

Bob: Jeg vil tro, det er at klamre sig til noget materielt, men ...

Srila Prabhupada: Så hvis du bare følger i deres fodspor, bliver dit ønske opfyldt. Vi træner dem til at blive rene og lykkelige. Det er vores mission. Vi ønsker at se alle mennesker lykkelige. *Sarve sukhino bhavantu*. Folk ved ikke, hvordan man bliver lykkelig. De følger ikke standardvejen til at blive lykkelig. De finder på deres egen måde. Det er problemet. Derfor gav Rsabhadeva dette råd til sine sønner: "Mine kære drenge, blot gennemgå askeser med henblik på transcendental erkendelse." Alle praktiserer askeser. Jeg ved, at denne fyr her måtte tage til et fremmed land for at lære forretningsmanagement. Nu er han velsitueret. Det er det, jeg mener. Alle er nødt til gennemgå nogle askeser med henblik på deres fremtidige liv. Så hvorfor ikke engagere sig i den askese, der leder til vedvarende lykke? Du er nødt til at rense din eksistens og din krop. Lige så mange gange du accepterer en materiel krop, bliver du nødt til at bytte den ud. Men så snart du får en åndelig krop, er der ikke længere tale om forandring. Du har allerede en åndelig krop. Nu udvikler vi på grund af vores materielle forurening den materielle krop. Men hvis vi omgås med åndeligt liv, vil vi udvikle et åndeligt legeme. Jeg har flere gange givet eksemplet med, at hvis man stikker en jernstang ind i ild, bliver den ligesom ild. Ikke sandt?

Bob: Stikker jernstangen ind i ilden?

Srila Prabhupada: Ja, og så bliver den ligesom ild.

Bob: Ja.

Srila Prabhupada: Selv om den er jern.

Bob: Ja.

Srila Prabhupada: Hvis du på samme måde altid holder dig åndeligt engageret, vil din krop fungere åndeligt, selv om den er materiel. Det samme eksempel: når en jernstang er rødglødende, kan du røre den ved hvad som helst, og det vil brænde. Den antager ildens kvalitet. Hvis du på samme måde altid holder dig selv i Krishna-bevidsthed, vil du blive åndeliggjort. Du vil handle åndeligt. Ikke flere materielle behov.

Bob: Hvordan gør jeg dette?

Srila Prabhupada: Gennem denne proces. De [mine disciple] gør det. Du har set disse fyre, vores seks drenge, som er blevet indviet i dag. Det er meget enkelt. Du skal følge de fire restriktive reguleringer og recitere [Hare Krishna] på denne kæde. Meget let.

Bob: Jo, men – når jeg er tilbage i Bihar og følger min livsstil der, vil jeg – hvis jeg følger

alle disse regulative principper – nogle følger jeg nu, men ikke alle…

Srila Prabhupada: ”Nogle” vil sige...?

Bob: ”Nogle”?

Srila Prabhupada: Der er kun fire regulative principper. ”Nogle” betyder tre eller to?

Bob: To eller tre.

Srila Prabhupada: Så hvorfor ikke det sidste.

Bob: Nej, nej, jeg mener, jeg følger et eller to. Et eller to følger jeg nu.

Srila Prabhupada [ler]: Hvorfor ikke de andre? Hvad er problemet? Hvilket af dem følger du?

Bob: Hvilket af dem jeg følger? Tja, jeg er næsten vegetar, men jeg spiser æg.

Srila Prabhupada: Så det er heller ikke fuldstændigt.

Bob: Nej, ikke engang fuldstændigt. Siden sidst [i november] er jeg blevet vegetar, men…

Srila Prabhupada: At være vegetar er ingen kvalifikation.

Bob: Ikke meget.

Srila Prabhupada: Duen er vegetar. Aben er vegetar – den usleste af alle skabninger…

Bob: Jo...

Srila Prabhupada: Aben er vegetar. Denne nøgne *sannyasi* lever i skoven…den mest skadelige…

Bob: Jeg troede, at det var et lille fremskridt, for det var på en måde svært til at begynde med og derefter let, og jeg var vendt tilbage til…

Srila Prabhupada: Nej, du kan overholde alle de regulative principper forudsat, at du engagerer dig i den Krishna-bevidste proces, ellers er det ikke muligt.

Bob: Ja, det er pointen. Jeg har – når jeg tager tilbage til Bihar, og mine venner siger måske… vi sidder om aftenen, og der er intet andet at lave end kæmpe med myggene, og de siger: ”Skal vi ryge noget marihuana?” Og jeg vil nok sige: ”Gerne, der er ikke andet at lave.” Og så sætter jeg mig ned og morer mig den aften. Det var, hvad vi gjorde, vi blev revet med, vi gjorde det hver dag, og det gik op for os, at vi skadede os selv, og så holdt vi op, men lejlighedsvis gør vi det stadig.

Srila Prabhupada: Du skal bo sammen med os. Så vil dine venner ikke spørge: ”Hvad med lidt marihuana?” [Bob ler] Hold dig i selskab med hengivne. Vi åbner centre for at give folk en chance for at være sammen med os. Hvorfor har vi købt så meget jord [i Mayapur]? De, der seriøst ønsker det, kommer og bor hos os. Selskab har en stor indflydelse. Hvis du omgås med drankere, bliver du en dranker. Hvis du omgås med *sadhuer*, bliver du en *sadhu*.

Syamasundara: Han kan komme og være hos dig i Bombay.

Srila Prabhupada: Ja, du kan være hos os i Bombay. Men han vil have venner, der ryger marihuana. Det er problemet.

Bob: Lad mig spørge dig om noget andet, så kommer jeg måske tilbage til dette. Jeg kan se, at jeg tænker alt for meget på mig selv, og på den måde kan jeg ikke tænke så meget på Gud. Jeg tænker på mig selv på alt for mange steder. Hvordan kan jeg glemme mig selv, så jeg kan koncentrere mig om andre, vigtigere ting?

Srila Prabhupada: Ligesom de [de hengivne] har gjort det.

Bob [ler]: Du fortæller mig, at min vej – jeg tror, at det, du siger, er, at min vej til renhed er at blive en hengiven.

Srila Prabhupada: Har du betænkeligheder?

Bob: Ja, jo, jeg...

Srila Prabhupada: Er det meget vanskeligt at blive en hengiven?

Bob: For mit vedkommende er det. Jeg synes ikke, jeg har noget stort ønske om det. For det første fortæller de hengivne, at de har opgivet materielt liv. Disse fire regulative principper, som de har forklaret for mig, betyder at opgive materielt liv. Det kan jeg godt se. Og i stedet for det har de…

Srila Prabhupada: Hvad mener du med materielt liv? [Bob er tavs] Jeg sidder på denne seng. Er det materielt eller åndeligt?

Bob: Materielt.

Srila Prabhupada: Så hvordan har vi opgivet materielt liv?

Bob: Jeg tror, at jeg tolkede det som ”et ønske om materiel fremgang…”

Srila Prabhupada: Hvad er materielt?

Bob: At arbejde for materielt fremskridt og ikke opgive alt materielt.

Srila Prabhupada: Materielt liv betyder – når du ønsker at tilfredsstille dine sanser, er det materielt liv. Og når du ønsker at tjene Gud, er det åndeligt liv. Det er forskellen på materielt liv og åndeligt liv. Nu forsøger vi at tjene vores sanser. Men hvis vi i stedet for at tjene sanserne tjener Gud, er det åndeligt liv. Hvad er forskellen på vores aktiviteter og andres aktiviteter? Vi anvender alt – bord, stol, seng, båndoptager, skrivemaskine – så hvad er forskellen? Forskellen er at, vi anvender alt for Krishna.

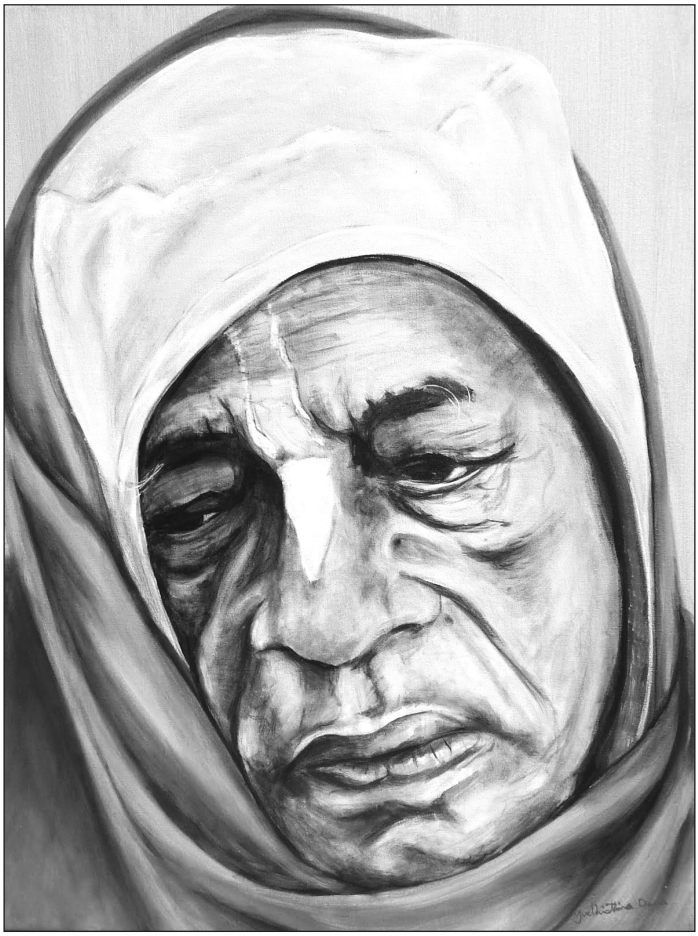

Bob: De hengivne har sagt, at de sanselige glæder, de har opgivet, er blevet erstattet med åndelige glæder, men det har jeg ikke oplevet.

Srila Prabhupada: Åndelige glæder får man, når man ønsker at tilfredsstille Krishna. Det er åndelig glæde. For eksempel glædes en mor mere ved at give mad til sin søn. Hun spiser ikke, men når hun ser, at hendes søn spiser godt, bliver hun glad.

Bob: Hm. Åndelig glæde er da at glæde Gud.

Srila Prabhupada: Åndelig glæde vil sige Krishnas glæde.

Bob: At glæde Krishna.

Srila Prabhupada: Ja. Materiel glæde betyder sansernes tilfredsstillelse. Det er alt. Dette er forskellen. Når man udelukkende forsøger at glæde Krishna, er det åndelig glæde.

Bob: Jeg havde set på dette som – min ide om at glæde Gud var at…

Srila Prabhupada: Find ikke på dine egne måder at glæde Gud på. Hold op med at digte. Lad os sige, at jeg gerne vil glæde dig. Så vil jeg spørge dig: "Hvordan kan jeg tjene dig?" Ikke, at jeg finder på en eller anden tjeneste. Det glæder ikke. Lad os sige, at jeg gerne vil have et glas vand. Hvis du kommer på ideen: "Swamiji bliver mere glad, hvis jeg giver ham et glas mælk, varm mælk," vil det ikke glæde mig. Hvis du gerne vil glæde mig, bør du spørge mig: "Hvordan kan jeg glæde dig?" Og hvis du gør, hvad jeg giver dig besked på, glæder det mig.

Bob: Og at glæde Krishna er da at være en hengiven af Krishna.

Srila Prabhupada: En hengiven er en, der altid glæder Krishna. Han laver ikke andet. Det er en hengiven.

(Fortsættes i næste nummer) ॐ

Tanker omkring den 11. september 2001

Af Lalitanatha Dasa

Da der nu er gået ti år siden terrorangrebet i New York, har Kristeligt Dagblad bedt repræsentanter for forskellige religioner give deres refleksioner over, hvad der skete, og hvilken betydning det har haft for verden og religionerne generelt. Følgende har nok en drejning, som ikke nødvendigvis repræsenterer nogen officiel ISKCON-position. Det er helt min egen vinkel, som man kan acceptere, som man har lyst til, eller lade være. Om det overhovedet hører hjemme i Nyt fra Hare Krishna, er måske også spørgsmålet, men her er det i hvert fald.

Det er nu ti år siden, at World Trade Centre i New York blev udraderet i et terrorangreb den 11. september 2001. Jeg tænkte ikke noget om det på selve dagen, da jeg slet ikke læste eller hørte nyheder den dag på grund af høst og markarbejde. Men næste dag var min første tanke, at dette er et fupnummer. Det er for glat og for betimeligt til kun at skulle være iværksat af nogle islamiske fundamentalister.

Efterfølgende er jeg kun blevet bestyrket i min første fornemmelse. Den dag i dag mener jeg, at terrorangrebet i New York har alle kendetegn på en bagvedliggende konspiration af nogle kyniske magtmennesker, der vil fylde os med frygt for under ly deraf at kunne gennemføre deres politiske forehavender. Hvilke forehavender? Tja, f.eks. at indføre et omfattende kontrolsamfund á la "Fagre ny verden" eller besætte strategisk vigtige lande under påskud af at bekæmpe terrorisme og kæmpe for demokrati.

Nu vil jeg af pladshensyn ikke ind på her, hvorfor jeg finder den "officielle" historie utroværdig. Men heldigvis er Internettet en åben verden, hvor alle kan studere argumenterne og beviserne og danne sig deres egen mening på tværs af den officielle presse, hvor det er sjældent at finde en ærlig og modig journalist, der tør bore i den officielle historie.

Jeg er klar over, at dette er en politisk ukorrekt opfattelse. Desværre tillægger jeg ikke politisk korrekthed nogen særlig værdi. Jeg tror, at man står sig bedst ved at holde sig til det, som man efter bedste vurderingsevne mener er sandhed, uanset hvad andre mener om det.

I den forbindelse er jeg en stor beundrer af Srila Prabhupada (Hare Krishnas grundlægger). I 1959 hævdede han således i bogen Easy Journey to Other Planets, at det er umuligt for mennesket at komme til Månen. Det gentog han offentligt op igennem 1960erne.

Så kom juni 1969, hvor alle verdens fjernsynsseere kunne se Apollo 11 med Neil Armstrong og Buzz Aldrin lande på Månen og vendte sikkert tilbage til Jorden. Kort derefter blev Srila Prabhupada opsøgt af en journalist, som han tidligere havde fortalt, at det var umuligt at rejse til Månen. På hans spørgsmål om, hvad han nu mente, svarede Srila Prabhupada: "Jeg havde ret. De var ikke i stand til at rejse til Månen!" Journalisten blev så forbløffet, at han ikke vidste, hvad skulle sige.

Jeg husker også selv min skepsis, da jeg første gang stødte på Srila Prabhupadas påstand om, at amerikanerne aldrig havde været på Månen. Men da jeg begyndte at bore i sagen, måtte jeg indrømme, at han så ud til at have ret. De officielle billeder fra de påståede månelandinger er så fulde af fotografiske fejl, hvis de rent faktisk skulle være taget på Månen. Hvis man lærer, hvad man skal kigge efter, opdager man hurtigt, at disse billeder tydeligvis er studieoptagelser i kunstigt lys. Det er heller ikke svært at finde ud af, at hverken amerikanerne eller russerne i 1960erne rådede over en raketteknologi, der

kunne bringe mennesker til Månen og sikkert tilbage til Jorden igen. Ikke kun det, men på grund af den kraftige baggrundsstråling i verdensrummet uden for Jordens beskyttende atmosfære er det tvivlsomt, om det overhovedet nogensinde vil kunne lade sig gøre at sende mennesker meget længere ud end nogle få tusinde kilometer fra Jorden.

Srila Prabhupada stod ret alene med den opfattelse i 1969, men med årene indså flere og flere, at måske alt ikke var, som det skulle være omkring de påståede månerejser. Det voksede til et crescendo for lidt over ti år siden til et punkt, hvor der i flere lande blev vist Tv-udsendelser, der satte spørgsmålstegn ved det amerikanske måneprogram. Jeg så selv en af udsendelserne, vistnok produceret af BBC, på dansk fjernsyn så sent som i august 2001. Jeg husker, hvordan jeg tænkte, at nu kommer dette op på allerhøjeste regeringsplan i USA, og jeg spekulerede på, hvilke omfattende konsekvenser det ville få. Jeg forestillede mig den amerikanske præsident stå frem og indrømme, at hele måneprogrammet var et svindelnummer. Wow!

Dette skete dog ikke. Til alt held fik verden noget andet at tænke på allerede en måned senere den 11. september 2001. Om det var rent tilfældigt, kan jeg selvfølgelig ikke sige, men sammenfaldet var slående.

Nogle har svært ved at tro på, at det kan lade sig gøre at føre hele menneskeheden bag lyset på den måde. Men det kan det godt. Således kendte ingen bortset fra nogle få indviede under Anden Verdenskrig til amerikanernes udvikling af atomvåben i det såkaldte Manhattan-projekt, selv om titusinder af videnskabsfolk og teknikere var involveret, og selv om der blev bygget hele byer til projektet.

Faktum er, at selv vi tror, at vi er velinformerede, aner de fleste af os aner i virkeligheden ikke, hvad der foregår på højeste plan. Vi hører blot noget gennem medier, som viderebringer, hvad nogle få personer giver dem af nyheder i den forbindelse. Men helt skjule den slags konspirationer kan man altså heller ikke. Faktisk er mange bevidste om dem og kan gennemskue dem. Således støttede 48% af New Yorks borgere i maj 2001 en ny undersøgelse af omstændighederne omkring terrorangrebet (se http://911blogger.com/news/2011-06-09/poll-48-new-yorkers-support-building-7-investigation).

Det er naivt at tro, at der ikke foregår konspirationer på højeste plan. Historien viser noget andet. Når der er nok penge og magt involveret, er nogle altid villige til at gøre hvad som helst inklusive at dræbe deres egne familiemedlemmer for ikke at tale om nogle tusinde "tilfældige" mennesker, der opholdt sig i World Trade Centre den 11. september 2001.

Sådan har det været til alle tider. Tag for eksempel Indiens store oldtidsklassiker *Mahabharata*. Hele dramaet i bogen udspiller sig

omkring, hvordan den ene side af den kongelige familie konspirerer for at udslette den anden for at tilrane sig magten. I Middelalderens Indien har vi tilfældet med den grusomme muslimske regent Aurangzeb, der myrdede sine egne brødre og fængslede sin far for resten af livet for selv at tilrane sig kongemagten. Utallige lignende eksempler kan nævnes fra hele verden. Penge og magt korrumperer. Siden der i dag er større koncentrationer af penge og magt end på noget andet tidspunkt i historisk tid, er det naivt at tro, at der ikke også foregår konspirationer af mindst lige så stort et omfang som tidligere i historien.

Nogle tror, at den 11. september 2001 havde noget med religion at gøre. Det tvivler jeg på. Det skulle da kun være for at nedgøre religion, men jeg tror ikke, det var hovedmotivet bag den 11. september 2001. Men det er selvfølgelig nemt at få folk flest til at tro på historien om religiøse fundamentalister, så den ligger lige til højrebenet for hvem der end arrangerede, hvad der skulle ligne et terrorangreb.

Jeg tror heller ikke, det har haft så stor indflydelse på religionsdebatten i samfundet, som nogle mener det. Den debat har foregået til alle tider og vil fortsætte i al tid fremover. Der vil altid være to klasser af mennesker, de religiøse og de ateistiske, plus en tredje klasse, som består af folk flest, der ikke ved, hvad de skal mene, og vel nærmest også er ret ligeglade med den.

Var det, der skete den 11. september, vigtigt? Ikke nødvendigvist. Det optager mig ikke ret meget. Det lyder måske overraskende i lys af det, jeg lige har skrevet. Måske virker det, som om jeg går højt op i konspirationer og er meget foruroliget over det hele, men det er ikke tilfældet. Jeg tænker nærmest i retning af, hvad Srila Prabhupada skriver her:

”…[Alt dette] er ikke af større betydning end lyden af havets bølger. De store konger, ledere og soldater kæmper imod hinanden for at forevige deres navne i historien. De bliver glemt med tiden og viger deres plads for en anden æra i historien. Den Gudshengivne kan se, hvor meget historie og historiske personer blot er værdiløse frembringelser af den flakkende tid. De frugtstræbende arbejdere tragter efter store formuer i form af rigdom, kvinder og verdslig berømmelse, men de, der er fuldstændigt forankret i virkeligheden, er slet ikke interesseret i sådanne falske ting. For dem er det alt sammen spild af tid. Siden hvert eneste sekund af menneskelivet er vigtigt, bør et oplyst menneske være meget omhyggelig med at anvende tiden rigtigt. Èt sekund, der spildes i menneskelivet i en forgæves jagt på lykke i den materielle verden, kan aldrig fås tilbage, selv ikke for millioner af guldmønter. Derfor advares transcendentalisten, der ønsker frihed fra kløerne på *maya,* livets illusoriske aktiviteter, hermed om ikke at lade sig fængsle af de frugtstræbende arbejderes ydre aktiviteter. Formålet med menneskelivet er aldrig sansetilfredsstillelse, men selvrealisering.” (*Srimad-Bhagavatam* 2.2.3)

> “De store konger, ledere og soldater kæmper imod hinanden for at forevige deres navne i historien. De bliver glemt med tiden og viger deres plads for en anden æra i historien.”

Hvor modbydelige og forfærdelige den slags intriger, som den 11. september repræsenterer, end er, er de blot en del af denne materielle verden. Det betyder ikke, at man ikke skal kæmpe imod dem og afsløre dem, hvor man kan, eller at de virkelige forbrydere ikke bør stilles for en international domstol, men menneskeheden har gennemgået værre ting end dette. I sidste ende er denne verden midlertidig, imens vi er evige væsener på en rejse igennem mange liv i en søgen efter at genetablere vort evige forhold til Gud, Krishna. Intet kan hindre os i at gøre det, hvis det er det, der er vores virkelige ønske. ॐ

Et levende eksempel

Af Ananta Sri Dasa

Jayapataka Swami med Ananta Sri Dasa

Det er efterhånden syv år, siden jeg sidst har set min åndelige mester H.H. Jayapataka Swami, så det var med blandede følelser, at jeg tog toget fra London til Birmingham i England for at møde ham igen. Som mange af læserne sikkert er klar over, har Jayapataka Swami haft to slagtilfælde, som har gjort, at han er blevet ekstremt fysisk handicappet, og ingen ved (udover Krishna, selvfølgelig), om han nogensinde vil kunne få førligheden i kroppen helt tilbage. Mange hengivne har fortalt om, at de var blevet dybt påvirkede af at se ham i den tilstand, så jeg var ikke helt sikker på, hvordan jeg ville reagere.

Dagen før havde der været *Ratha-yatra* i byen, og den dag, jeg ankom, var der 15 hengivne, han skulle initiere, så derfor summede templet af forberedelsesaktiviteter. Jeg kendte ikke nogen, men en af de hengivne, som sad i templet, genkendte mig og spurgte om mit navn. Det viste sig, at han hed Manuel og var fra Chile, og vi havde deltaget sammen i den latinamerikanske festival i Santiago, Chile, i 1992. Han var siden flyttet til Spanien og var kommet til England sammen med en spansk hengiven for at blive initieret efter at have kendt til Krishna-bevidsthed i over 30 år. De, som har været i Barcelona og har gået en tur på Ramblaen (strøget), har sikkert set hans meget kendte dansende skelet.

En halv time før ceremonien skulle begynde, fik vi at vide, at på grund af en svær betændelse i benene ville Jayapataka Swami ikke være i stand til at deltage, men at vi alle sammen skulle tage hen til det hus, hvor han befandt sig. Efter at ildofringen var blevet udført, og de, der skulle initieres, havde fremsagt deres løfter foran alteret, kørte en karavane af biler og taxaer af sted til tempelpræsidentens hus en halv times kørsel derfra.

En af de hengivne, som rejser med Jayapataka Swami, er en af min gode venner, så han fik mig hurtigt eskorteret op til værelset, hvor min *guru* befandt sig. Da vi træder ind i værelset ligger min *guru* i sengen med de mørkerøde og betændte ben oven på et par puder, et plaster over venstre øje og den venstre del af ansigtet uden kontrol og derfor med læben hængende ned. Ved første øjekast ligner det et menneske, som ikke har noget håb tilbage, og som blot venter på at dø. Min ven siger højt, at jeg er kommet, og min *guru* vender hovedet for at se på mig med sit højre øje. Selv om han kun kan tale meget utydeligt, og han praktisk talt ikke kan udtrykke følelser med sit ansigt på grund af

den delvise ansigtslammelse, siger han mit navn højt og strækker sine hænder ud for at invitere mig hen til sin seng og sidde ved sig.

Jeg skynder mig hen til sengen og griber hans udstrakte hænder og kan ikke holde tårerne tilbage. Ikke fordi jeg er trist over hans tilstand, men af glæde over at se ham igen og over at modtage hans uforbeholdne kærlighed. Det er næsten umuligt at forstå, hvad han siger, men heldigvis hjælper hans assistent med at "oversætte". Min guru er fuldstændigt åndsfrisk, og vi taler sammen i 5-10 minutter. Jeg fortæller ham, at jeg er meget lykkelig over at se ham igen, og at han er det levende bevis på, at vi er levende sjæle og ikke kroppen. Normalt følges kroppens tilstand med bevidstheden på den måde, at når vi har det godt fysisk, er vi også til en vis grad tilfredse. Men her er en sjæl, som har en krop, der falder fra hinanden, men alligevel er i stand til at holde bevidstheden fuldstændigt ren og fokuseret på det åndelige. Ikke nok med det, så rejser han verden rundt for at give og hjælpe. Lige nu kommer han direkte fra en tur rundt i Sydamerika og Amerika og er på vej til Rusland, før han tager videre til Indien. Alle steder møder han hengivne, giver foredrag næsten hver dag, deltager i offentlige arrangementer samt accepterer nye disciple.

Mange kan selvfølgelig stille sig det spørgsmål om, hvordan det er muligt for ham at have et forhold til så mange disciple og så i den tilstand, han befinder sig. Men jeg kan sige af egen erfaring og også efter at have talt med utallige af hans andre disciple, at vi altid har følt, at der er en meget personlig forbindelse med ham. For eksempel er der her i hans værelse i Birmingham konstant 5-10 hengivne, som hjælper ham med forskellige ting. Han skal have hjælp til at rejse sig fra sengen, til at spise, til at gå på toilettet, til at bade, med andre ord til alt. Man hører ham aldrig klage eller beklage sig, men derimod giver han hele tiden instruktioner til sine disciple og laver sjov med dem og er meget, meget personlig i sin udveksling. Når han for eksempel spiser, er der tre hengivne, som hjælper ham, eftersom han næsten ikke kan bevæge sine hænder. Men han gør det så godt, han kan, og sender sine kærlige blikke til dem, som hjælper ham, flytter hovedet, så de ikke kan ramme munden, eller spørger de kvindelige hengivne, som har tilberedt maden, og som sidder i nærheden på gulvet, om hver eneste ret.

Lægen, som ofte er med ham, når han rejser, gennemgår de forskellige fysiske lidelser, som min *guru* har den dag, og som er næsten lige så lang som et menukort på en finere restaurant. Han tager temperaturen, giver piller osv. Min *guru* kigger kærligt på ham og spørger: "Og hvordan har du det?" Lægen smiler forlegent – det er ikke nemt at finde en grimasse, der kan passe, når man ser et menneske, som lider så meget, men alligevel kun er optaget af at hjælpe andre.

Stemningen er altid munter og kærlig i hans nærvær og overhovedet ikke trist. Det mest underlige ved hele situationen er, at man næsten helt glemmer, at hans krop har det så dårligt, som den har det, fordi han selv ikke føler sig påvirket af dens tilstand. Det er som om, han blot sidder i en fuldstændigt ramponeret bil, og vi alle sammen står rundt omkring den og prøver at få den til at køre, mens han smiler og giver instruktioner ud af vinduet.

Min *guru* har altid elsket at være omgivet af hengivne, og han er aldrig alene. Det er ikke noget nyt, men nu har det så bare også en praktisk og nødvendig funktion, hvis der skulle gå noget galt. Der er disciple, som våger på skift over ham 24 timer i døgnet, og efter at have rullet gardinerne ned, og han har lukket øjnene for at få en lille lur før foredraget, sidder vi nu to disciple på gulvet tæt ved hans hoved og chanter sagte på vores *japa-malaer*. Det er svært at vide, om han sover eller ej, men under alle omstændigheder er det en meget "vågen og bevidst" søvn, for det er ofte, at han chanter eller taler om Caitanya eller ler i søvne.

Selv om han er 100% til stede, når jeg er sammen med ham, føler jeg ofte, at han er et helt andet sted i en verden eller bevidsthed, som jeg slet ikke har adgang til. Jeg spørger på et tidspunkt, om han vil blive ved med at rejse,

og hans personlige assistent ler hjerteligt. Det er og har altid været en vittighed at prøve at stoppe min *guru* fra at gøre det, han vil. Langt de fleste, hvis ikke alle, ville have reageret på en helt anden måde, hvis der var sket dem det, som er sket for min *guru*. Hvad er det, som får ham til at rejse verden rundt på trods af, at det strider imod al sund fornuft? I 1989 blev han forsøgt myrdet af en sindssyg person i Spanien. En måned senere rejste han på trods af lægernes og mange andre velmenendes menneskers meget stærke indsigelser alene rundt i Sydamerika. Gang på gang har han trodset alt og alle og ikke mindst sine egne fysiske begrænsninger for at give Gudskærlighed til alle. Nogle gange er det ikke nødvendigt at forstå det hele, men blot åbne hjertet og tage imod den specielle barmhjertighed, det er at kunne være i nærheden af en sjæl, der henter drivkraft og styrke fra helt andre steder end sig selv.

Efter at han er blevet vasket og tørret, og vi har klædt ham på, bliver han "fragtet" ned ad trapperne. Han kan næsten ikke gå og er nødt til at have en person til at støtte sig under hver arm samtidigt med, at en tredje holder et klæde rundt om maven, så han ikke falder forover ned ad trappen. Det tager ca. halvanden time at gøre ham klar til foredraget, men de hengivne synger gladeligt i stuen, mens de venter. Da han så endelig sidder i stolen foran ca. 100 hengivne, som på mystisk vis har klemt sig ind i den lille stue, giver han et foredrag på 40 minutter med lukkede øjne. Det er som om, han er et helt andet sted, upåvirket af de ydre omstændigheder. Han fortæller om vigtigheden i at blive initieret, og at det er den "virkelige" fødsel, det øjeblik, hvor vores rigtige liv begynder. Han beder de hengivne om at være barmhjertige mod ham og følge de principper, som de nu lover at holde. Den åndelige mester påtager sig disciplens *karma*, og hvis disciplen laver dårlige handlinger, påvirker det også *guruen*. Det virker ekstra stærkt, når man ser, hvordan han har det.

Derefter kommer hver af de hengivne, som skal initieres, op til ham, og forskellige personer i rummet rejser sig op og fortæller ham om de specielle kvaliteter, denne hengivne besidder. Det er meget smukt, og man kan se, at de hengivne holder meget af hinanden, og at alle bliver værdsat. Der er en meget kærlig atmosfære, som afspejler den mentalitet, som Jayapataka Swami har, og som har forplantet sig til vores indbyrdes forhold.

Efter halvanden time bliver Jayapataka Swami igen hjulpet op på sit værelse, hvor han modtager de hengivne én efter én eller i grupper. Han spørger ind til dem for at se, hvordan de har det, og som altid er han kærlig og personlig. Det er selvfølgelig ikke lange og uddybende samtaler, men det er jo heller ikke nødvendigvis det, som man har en *guru* til. Han er først og fremmest en *acarya*, en person, som med sit eget eksempel viser, hvordan det er at være på den åndelige platform, eller hvordan man seriøst arbejder med at nå den højeste perfektion. Srila Prabhupada har givet så mange instruktioner i sine bøger, og der er mange hengivne, som gerne giver den viden videre, men at have et levende eksempel er det, som gør det største indtryk. På den måde bliver alle ordene og teorierne til en levende virkelighed. *Caitanya-caritamrta* beskriver, hvordan personer, som blot så Caitanya Mahaprabhu på afstand, blev forvandlet. Srila Prabhupada forvandlede tusindvis af menneskers liv, selv om mange ikke så ham mere end et par gange. Men det dybe indtryk, som sådanne kraftfulde personer kan have på ens liv, er noget, som ikke forsvinder. Når man selv er vidne til, hvordan et menneske, som tilfældet er med min åndelige mester, giver sig selv fuldt ud, og hvordan han ofrer sig langt ud over, hvad der næsten er menneskeligt muligt, kan det ikke andet en påvirke én så dybt, at man skal være noget af et skarn, hvis man ikke i det mindste vil gøre et forsøg på at blive et bedre menneske og tage det åndelige liv lidt mere seriøst.

Jeg håber inderligt, at jeg ikke er et skarn, og jeg er endnu en gang dybt taknemmelig for al den kærlighed og inspiration, som jeg har modtaget fra min *guru* uden at fortjene det allermindste.

Jeres tjener,

Ananta Sri Das. ॐ

Da terroren kom til Oslo

Af Gaura Hari Dasa

Den 22. juli 2011 vil blive husket som en af de mørkeste dage i Norges historie. Cirka klokken 15.30 eksploderer en kraftig bombe i centrum af Oslo og forårsager flere dødsfald og voldsomme materielle skader, hovedsageligt på regeringens kontorer. Cirka to timer senere åbner Anders Bhering Breivik ild mod en stor gruppe unge mennesker, som deltager i Arbeiderpartiets ungdomsforbunds sommerlejr på øen Utøya lidt uden for Oslo. I løbet af de næste to timer dræber han 68 og sårer mange flere. Hele nationen er lammet af chok. Kan det virkeligt være sandt? I fredelige Norge, hvor den slags ting ikke sker?

De næste dage og uger bliver tusindvis af blomster lagt på Stortorget i centrum til minde om ofrene. Folk står i kø for at komme ind i Domkirken. Statsministeren proklamerer landesorg. I august bliver en kommission nedsat for at analysere årsagen til katastrofen og prøve at forhindre, at sådan noget vil ske igen.

Egentlig burde det ikke overraske os, når der sker noget sådant. Hver dag ser vi på TV og læser i aviser om lignende hændelser andre steder i verden. At det aldrig ville ske i vores egen baggård, er et forfængeligt håb. Det måtte jo komme før eller senere. Men hvad kan vi gøre for at forhindre, at det nogensinde vil ske igen. Svaret er: ingenting. I hvert fald er der ingen materielle midler, som kan forhindre det.

I *Bhagavad-gita* beskriver Krishna den materielle verden som *duhkalayam asasvatam*, et sted, som er fuldt af lidelse, og hvor ingenting er permanent, heller ikke vores krop. Det, som skete i Oslos centrum og på Utøya er egentlig bare hverdagen i den materielle verden - blot med mere fart på hændelserne, end vi er vant til. Om vi dør i en bombeeksplosion, en maskingeværsmassakre eller i en sygeseng gør ingen grundlæggende forskel. Døden er altid pinefuld.

Volden er en del af vores hverdag. Skal vi se en film, er det ofte vold og sex, som trækker. Folk bruger mange timer på computerspil som for eksempel "warcraft". Faktisk forlyder det, at Anders Breivik trænede til udåden ved netop at spille warcraft. De våben, Anders Breivik brugte til massakren, havde han også erhvervet sig på fuldt lovlig vis – til jagtbrug. Og bomben bestod hovedsageligt af kunstgødning, som naturligvis er let at få fat på. Hele samfundet er blevet en spirekasse for terrorister af Anders Breiviks slags. At der ikke kommer flere, er egentligt overraskende.

Gradvist prøver folk at glemme det skete og fortsætte livet som normalt, selv om det er svært for dem, som har haft hændelserne tæt inde på livet - overlevende, familier og venner til ofrene osv. Spørgsmålet er: Hvornår vågner vi op og forstår, at den materielle verden ikke er vores hjem, at den er et sted, hvor der ikke findes nogen lykke - kun drømmen om den. Hvis sådanne ting som det, der skete 22. juli, ikke kan vække os, hvad kan så? Der er selvfølgelig mange i Norge, som har fået noget at tænke på her bagefter, hvilket også er tydeligt, når man går ud for at prædike om Krishna. En større åbenhed kan fornemmes. Men samtidigt fornemmes også en stærk trang til bare at glemme, hvad der er sket, for hvordan kan man fortsætte med at leve et normalt liv, hvis man hele tiden skal tænke på det.

Hele pointen – for der er en pointe – er, at vi ikke bare skal fortsætte med at leve som før. Vi burde altid huske den 22. juli 2011 og lægge en plan, så vi ikke vil være nødt til at blive født igen i en verden, hvor vi må leve i konstant frygt for, at noget lignende en dag skal ske for os.

Uanset hvor meget vi prøver at glemme, vil den frygt altid nage os dybt nede i vores underbevidsthed - indtil vi husker Krishna. Krishna har alting under fuld kontrol. Desuden er Han vores allerbedste ven, og hvis vi søger tilflugt hos Ham, vil Han altid beskytte os, akkurat som en fugl beskytter sine æg i reden.

De unge mennesker, som overlevede Utøya, vil for manges vedkommende bære ar - ikke bare

fysiske, men også psykiske for resten af livet. Anders Breivik kom forklædt som en politimand, og folk stolede på ham. Men pludselig afslørede han sig som en morderisk djævel. Det er et slående eksempel på, hvordan den materielle energi bedrager os og vinder vores tillid - for blot at gøre det af med os. Yderst set kan vi ikke stole på nogen her. Den eneste virkelige ven, vi har, er Krishna. Det betyder dog ikke, at alle andre er vores fjender. Hvis vi bliver Krishnas venner, bliver vi automatisk også alle andres venner. Jo flere mennesker der bliver Krishna-bevidste i verden, jo mindre risiko er der for, at sådanne ting, som skete i Oslo den 22. juli, vil ske igen. ॐ

Akhanda Nam II
Ny CD fra Vrindavana

Af Dandaniti Devi Dasi

For nylig havde vi her i København besøg af Govinda Prabhu, der er fast medlem af Vrindavanas 24-timers *kirtana*. Han har de seneste år tilbragt en del af sommeren i det danske tempel, hvor han har glædet Sri-Sri Gaura-Nitai og alle de hengivne med sine fantastiske *kirtanaer* og undervist alle med interesse for det i at synge og spille harmonium, *karatalaer* og *mrdanga*.

Govinda medbragte denne gang en ny cd, som hengivne og venner fra Krishna-Balarama Mandirs 24-timers *kirtana*-gruppe har udgivet, med titlen Akhanda Nam II. Som navnet antyder, er den en efterfølger til Akhanda Nam I, der udkom i 2008 og indeholder populære Vrindavana-melodier.

Akhanda Nam II er tilegnet Aindra Prabhu, der var som en far og *siksa-guru* for alle de hengivne i 24 timers-*kirtanaen*. Det var Aindra Prabhu, der i sin tid reetablerede den 24-timers *kirtana*, som Prabhupada startede i 1975. I 24 år indtil sin bortgang i 2010 var Aindra drivkraften bag den. Mange var spændt på, hvad der ville ske med 24-timers *kirtanaen* efter Aindras bortgang, men det ser ud til, at den blot er blevet stærkere, mere kendt og tiltrækker endnu flere til at synge det hellige navn.

Akhanda Nam II er en meget smuk og meditativ cd. Fordi den er åndelig af natur, bliver den bedre og bedre for hver gang, man hører den! Den indeholder fire numre og et hav af forskellige instrumenter, som klæder det hellige navn smukt. Govinda Prabhu, der er hovedmanden bag udgivelsen, fortalte lidt om arbejdet med cd'en. Det er ikke sådan, at man bare en dag sætter sig ned sammen med sine venner og optager en cd. Forud er gået et stort arbejde med at udvælge de rigtige melodier og temaer og finde ud af hvilke instrumenter, der passer ind, hvem der skal spille hvad, og hvor den skal optages.

Omslaget til cd'en har også en interessant historie. Govinda Prabhu har valgt at få malet et meget smukt billede af Radharani, der kigger sig selv i spejlet og ser, ja, hvad tror I – Krishna! Radharani ser nemlig Krishna overalt og således også, når Hun ser Sig i spejlet. Husk lige det næste gang, du står og beundrer "dig selv" i spejlet.

Cd'en kan bestilles gennem *Nyt fra Hare Krishna* for 100 kr. plus evt. forsendelse (25 kr.). ॐ

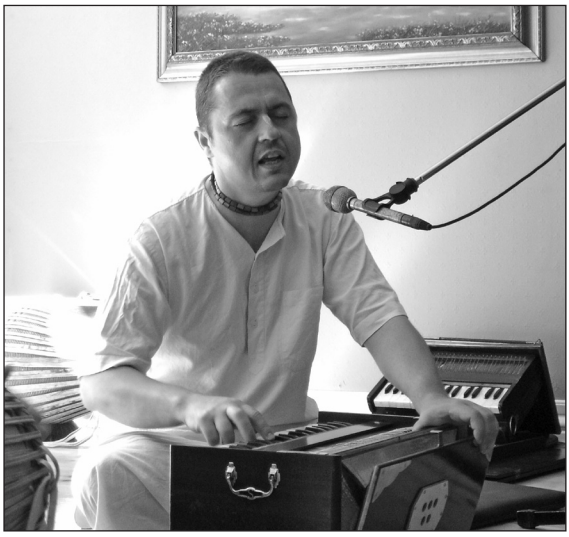

Govinda Dasa

Anistha-bhakti: ustadig hengiven tjeneste

Af Visvanatha Cakravarti Thakura

Visvanatha Cakravarti Thakura var den ledende hengivne og åndelige mester inden for Gaudiya-vaisnavismen i 1600-tallet og skal efter sigende have levet fra 1626 til 1708. Han skrev mange bøger, blandt hvilke Madhurya-Kadambini er en af de kendteste. Madhurya-Kadambini er en gennemgang af udviklingen af bhakti, hengiven tjeneste, fra det allerførste begynderstadie, sraddha, til den højeste fuldkomne kærlighed til Krishna, prema. Bogen er meget interessant og nyttig for den, der gerne vil forstå de forskellige stadier i hengiven tjeneste.

Det følgende afsnit fra Madhurya-Kadambini gennemgår en række stadier inden for bhajana-kriya (reguleret hengiven tjeneste under den åndelige mesters vejledning, det første stadie i hengivent liv efter initiering) og ser specielt på stadiet anisthita-bhakti, det ustabile stadie, hvor den hengivne stadig kæmper med sine materielle tilknytninger og urenheder. Visvanatha Cakravarti gennemgår her seks stadier, som er som storme eller uvejr på bhaktiens umådelige ocean. Hans ønske er, at vi ved at kende disse seks farlige stadier kan undgå at strande på dem i vores åndelige liv, men sejle sikkert igennem dem.

Bhajana-kriya kan inddeles i to stadier: *anisthita* (ustadig) og *nisthita* (konstant)... *Anisthita* (ustadig hengiven tjeneste) inddeles videre i seks stadier:

utsahamayi: pludselig entusiasme.

ghana-tarala: vekslende entusiasme og letargi.

vyudha-vikalpa: tvivl angriber ens beslutsomhed.

visaya-sangara: et indre tovtrækkeri med materiel sansenydelse.

niyamaksama: selv om man praktiserer fast, kan man stadig ikke give processen alt, hvad den tilkommer.

taranga-rangini: tilknytning til rigdom, tilbedelse, anseelse osv.

Lad os først diskutere begyndelsen på *bhajana-kriya*: *utsahamayi*-stadiet. Når en ung studerende begynder på en højere uddannelse, bliver han meget stolt og tror, at han er en stor intellektuel. Sådanne tanker ansporer og opmuntrer den studerende til at studere flittigt og klare sig godt. Når en novice på samme måde går i gang med åndeligt liv, engagerer han sig entusiastisk og tror, at han er en helt speciel person.

Eksemplet med den samme unge studerende forklarer også stadiet *ghana-tarala*. Somme tider koncentrerer den studerende sig dybt om sine studier, men til andre tider bliver han sløv eller doven på grund af sin manglende evne til at forstå det, han studerer. I hengiven tjeneste går nybegynderen gennem lignende modsætningsfyldte stadier, hvor han somme tider er entusiastisk og somme tider letargisk og sløv.

Vyudha-vikalpa er et interessant stadie på det åndelige livs vej. Somme tider tænker den hengivne: "Nu skal jeg overbevise min kone og familie om at blive *vaisnavaer* og tjene den Højeste Herre. Jeg laver mit hjem om til et tempel og lever et lykkeligt liv i hengiven tjeneste." Til andre tider tænker han: "Lad mig forlade min familie, mit hjem og alle mine bekymringer og tage til Vrindavana. Der vil jeg slå mig ned, for det er det helligste af steder, hvor jeg kan overgive mig til hengiven tjeneste ved at praktisere de ni former for hengivenhed." Dernæst tænker han: "Siden jeg til syvende og sidst vil være nødt til at opgive mit hjem og alle mine andre tilknytninger, skulle jeg så ikke først kaste mig ud i sanselige nydelser, indtil jeg er blevet tilfredsstillet?"

Til tider tænker han: "Skrifterne omtaler familie og hustru som en mørk og bedrøvelig brønd. Burde jeg ikke forlade dette hjem her og nu? Nogle

gange opmuntrer skrifterne mig til at se materielt liv, familieforbindelser, hustru og børn som forkastelige og til at opgive dem. Men hvordan kan jeg gøre det? Mine forældre er gamle og svage. Hvem vil tage sig af dem? Hvad mere er, vil mit sind, hvis jeg skulle forlade hjemmet forhastet uden at mine materielle ønsker om at nyde er blevet tilfredsstillet, fortsætte med at dvæle ved sansetilfredsstillelse til mine sidste dage. Det ville være en katastrofe! Derfor kan jeg fra mine overvejelser forstå, at jeg er for svag til at følge Herrens instruktioner og opgive familielivet. Indtil videre må jeg bare fortsætte med at leve, som jeg gør. Når den rette tid er inde, skynder jeg mig til Vrindavana og tilbringer mine sidste dage og nætter i dyb meditation på den Højeste Herres aktiviteter."

Visvanatha Cakravarti Thakura

Ifølge skrifterne (*SB*. 11.20.31) kan hverken viden eller forsagelse hjælpe én i udførelsen af hengiven tjeneste. Siden forsagelse ikke kan give ophav til *bhakti,* er det unødvendigt at praktisere forsagelse separat. Efter at man er forankret i hengiven tjeneste, er forsagelse imidlertid en fordel, for forsagelse demonstrerer da ikke blot *bhaktiens* kraft, men også dens overlegenhed. Det er både forkert og tåbeligt at kultivere viden og forsagelse separat, når en person engagerer sig i den hengivne tjenestes vej.

En berømt aforisme inden for logikken siger: "Når forsageren går fra dør til dør og tigger, finder han alle familiernes spisekamre fulde af korn, fordi han gives velgørenhed." Ud fra denne logik tænker den aspirerende hengivne: "Lad mig forsage." Næste øjeblik falder han over en anden skriftlig leveregel (*SB*.10.14.36), ifølge hvilken ens hjem er et fængsel, hvis man ikke udvikler kærlig hengivenhed til Herren. Så den hengivne siger til sig selv: "Skal jeg blive i mit hjem og forsøge at udvikle overgivelse i hengivenhed til Herren? Måske skulle jeg praktisere at høre om Krishna eller synge om Krishnas navn og berømmelse? Skal jeg gøre som Ambarisa og udføre alle de ni hengivne aktiviteter samtidigt?" Når *bhajana-kriya* går gennem dette stadie af tvivl og svingende beslutsomhed, kaldes det *vyudha-vikalpa*.

Visaya-sangara er stadiet, hvor de modstridende tvivl og argumenter er forsvundet fra den hengivnes hjerte, og han er blevet overbevist om forsagelsens vej. Det står i skrifterne, at ligesom en genstand, der blev mistet i vest, ikke kan blive fundet i øst, kan en person, der er fordybet i materialistiske aktiviteter, aldrig blive knyttet til Krishna. Den hengivne føler sig tvunget af sine ønsker om sanselig nydelser til at opfylde dem, og dermed bliver hans tiltrækning til fremsigelse af Krishnas navn og hengiven tjeneste svag. Derfor tænker han, at han skal opgive disse ønsker omgående og af hele sit hjerte recitere det hellige navn, selv om han under processen somme tider falder ned i sansenydelse.

Visvanatha Cakravartis samadhi

Den hengivne fortsætter med at være overbevist om den skriftlige sandhed, at fuldkommenhed kan opnås gennem hengiven tjeneste. Og selv om han måske bliver revet væk af sansenydelse, bebrejder han sig selv og fortryder det og fortsætter ufortrødent med sin praktisering af hengiven tjeneste. Således ligger den hengivne i krig med sit ønske om sansetilfredsstillelse. Nogle gange vinder han, og nogle gange taber han. Når han falder ned, fortryder den hengivne på dette stadie det stadigvæk og væmmes over sin svaghed.

Det næste stadie af ustadig hengiven tjeneste er *niyamaksama*, hvor den hengivne aflægger løfter om at optrappe sin hengivne tjeneste. Han beslutter sig for at recitere 64 runder om dagen, frembære et hundrede udstrakte hyldester til Deiteterne og *vaisnavaerne,* tjene de ældre hengivne, undgå at tale om verdslige emner, undgå materialistisksindede menneskers selskab osv. Hver dag aflægger han sådanne løfter, men i sidste øjeblik er han ude at stand til at leve op til dem. Forskellen mellem *visayasangara* og *niyamaksama* er, at i førstnævnte magter den hengivne ikke at opgive materielle sansenydelser, mens han i sidstnævnte er ude af stand til at forøge og forbedre sine hengivne aktiviteter.

Lad os nu diskutere *taranga-rangini*, det sidste stadie inden for *anisthita* hengiven tjeneste. Ifølge beskrivelsen af hengiven hengivne er alle tiltrukket af den hengivne, fordi han er et reservoir af *bhakti*. Den hengivne bliver selv som et skatkammer af gode kvaliteter og nåde. Disse ting tiltrækker folk, der til gengæld beærer den hengivne med rigdom, beundring, tilbedelse og position. Selv om disse hædersbevisninger kommer til ham som biprodukter af *bhakti,* kan de ikke desto mindre hæmme den hengivne plantes spontane vækst, hvis han bruger dem på sin egen selvforherligelse. *Taranga* betyder "bølger", og *rangini* betyder "leg". I *bhaktiens* ubegrænsede ocean er disse biprodukter som bølger, der skaber storme i hengivent liv. Den hengivne, der stræber efter ren hengivenhed, ser disse bølger som harmløse og leger og flyder på dem. ॐ

Besøg af Sankarsana Prabhu

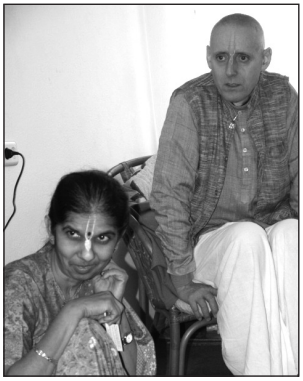

Igen i år får vi besøg af Sankarsana Prabhu og hans hustru Visnupriya. De ankommer sent onsdag den 21. september og tager af sted tidligt mandag den 26. september og besøger både København og Århus. Der er fastlagt følgende program:

Torsdag 22. september, København:

7:45 – morgenklasse i templet.

18:00 – aftenklasse i templet. Der serveres varm mælk og kage efter klassen.

Fredag 23. september, København:

7:45 – morgenklasse i templet.

17:00 – *maha-bhaktivriksa* program hos Madhavapriya Devi Dasi og Madhavasreya Dasa på Skjulhøj Allé nr 81, 2th. Programmet henvender sig først og fremmest til *bhakti-vriksa*-medlemmer og andre, der er interesseret i at være med i en *bhakti-vriksa*-gruppe, men alle er velkomne. Der er også mulighed for et personligt møde med Sankarsan Prabhhu eller Visnupriya Dasi. Tilmeld jer venligst til Madhavasraya Dasa på tlf. 2219 0774.

Lørdag 24. september, Århus:

Lørdagsfest i Krishnahuset i Århus klokken 15.

Søndag 25. september:

Afrejse fra Århus med færge 8:30. Måske mulighed for en tidlig morgenklasse i Krishnahuset.

15:00 – søndagsfestklasse i templet i Vanløse med efterfølgende spørgsmål og svar.

Lær din medlæser at kende

Min største åndelige oplevelse

Af Dandaniti Devi Dasi

I dette nummer af Nyt fra Hare Krishna har vi bedt læserne om at skrive ud fra temaet "Min største åndelige oplevelse", som Lalitanatha Dasa også skrev en artikel om til religion.dk (bragt i juli-udgaven af NfHK). Vi overlader ordet til to af vores trofaste læsere og skribenter, Lalita Gopinatha og Jyotisvara.

Lalita Gopinatha Dasi:

Prasadam-distribution og *padayatra* har en særlig plads i mit hjerte, eftersom disse har givet mig nogle af de bedste Krishna-bevidste oplevelser gennem de sidste 21 år. Et år efter at jeg sluttede mig til Hare Krishna, var en af mine tjenester at hjælpe med et Food For Life-program, "Meals on Wheels", i Melbourne, Australien. Senere udvidede jeg dette program sammen med Lal Krishna Prabhu, dengang Bhakta Lyall, med en ugentlig *prasadam*-stand i den lokale bymidte, hvor vi gav gratis måltider til, hvad der dengang var et socialt belastet område i Port Melbourne. At give *prasadam* er vidunderligt, da det ofte er den første kontakt, mange mennesker har med Krishna. Vel tilberedt *prasadam* er velsmagende og derfor årsagen til, at modtagerne forherliger Herren i denne form til deres evige fordel.

Min første erfaring med *padayatra* var i Australien, hvor vi rejste med Ramai Swami, Lokanatha Swami, Prabhavisnu Swami og Pancajanghri Prabhu fra Mayapur ned langs østkysten af Australien fra Byron Bay til Sydney, hvor Indradyumna Swami også sluttede sig til os til en ekstatisk finale. Nogle år senere deltog jeg i den spanske *padayatra* fra Guadalahara til Madrid i 14 dage. Det var en så oplivende og ekstatisk åndelig oplevelse, at den har bibeholdt førstepladsen hos mig blandt de ting, som man ikke må gå glip af i åndeligt liv. Det kan være asketisk, men der er et specielt sammenhold og en følelse af fællesskab blandt de hengivne, som man sjældent finder andre steder. Det er en alt-i-en oplevelse at være på *padayatra*. Gør det til noget, du absolut skal gøre i dit åndelige liv. Du vil ikke fortryde det!

Jyotisvara Dasa:

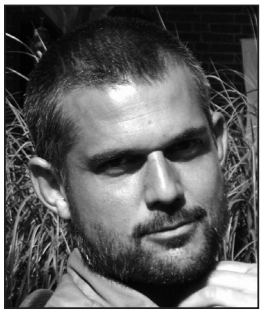

Hare Krishna, kære læser. I denne stund, hvor regnen falder i spande på taget til biblioteket i Tønsberg, Vestfold, Norge, finder jeg opmuntring til at skrive om en åndelig oplevelse. Den manglende opbakning til at skrive om emnet til senere udgivelse kan skyldes mange ting. Vi kan blandt os have mange ydmyge sjæle, som ikke ønsker deres åndelige oplevelser publiceret. Af dem er nogle yderst kvalificerede, så deres manglende bidrag er til stor sorg for os andre. De andre af os, som er ukvalificerede, ønsker ikke vores uvidenhed afsløret og følgende latterliggørelse. Ligesom vand i en sø kan holdes rent, når frisk vand tilføres, og der er gennemløb, kan bevidsthed på samme måde holdes ren for materielle indtryk ved at videregive åndelig viden eller visdom, som er modtaget fra en ren kilde. Hvis en person er tilfreds med sin materielle bevidsthed, behøver den person selvfølgelig ikke at foretage sig noget yderligere, men finder man nogen utilfredsstillelse med den fra opvæksten udviklede bevidsthed, kan der med

rette forsøges at videregive noget.

En ung person, som mistede livet ved massakren på Utøya i Norge, blev begravet i dag i Tønsberg. I alt tre omkomne fra tragedien var tønsbergensere. En af de deltagende ved begravelsen kendte alle tre, der blev dræbt.. Hun var lydhør overfor det, jeg kunne videregive fra en ren kilde. Jeg har fundet inspiration til at forsætte min aktion: giv så mange som muligt en chance for at forbinde sig med kilden til al glæde..... Krishna. Det er min største åndelige oplevelse.

Næste måneds emne: Anbefal en bog!

Alle, der læser dette, har sandsynligvis læst en eller flere af Srila Prabhupadas bøger, og der er sikkert også nogle, der har en yndlingsbog. Skriv om en Krishna-bevidst bog fra Srila Prabhupada eller andre i hans linie, der har inspireret dig i dit åndelige liv, og som du gerne vil dele med andre. Det kan være noget, du har læst for ti år siden, eller den sidste nye bog fra BBT. Deadline er fredag den 16. september. ॐ

Vær ikke sløv, skriv noget!

Af Dandaniti Devi Dasi

Overskriften til denne tekst er ikke mine egne udgydelser, men Prabhupadas instruktioner til alle hans disciple, da den første ISKCON-udgave af Back To Godhead udkom. Prabhupada startede BTG på egen hånd i 1944, and i 1966 overdrog han ansvaret til sine disciple Hayagriva og Rayarama Prabhu. Den aften, de hengivne var i gang med at trykke og samle det første oplag, dukkede Prabhupada pludseligt op i trykkeriet, hvilket var meget usædvanligt. Prabhupada ønskede at se, hvordan hans hengivne producerede hans BTG!

Prabhupadas vigtigste instruktion om BTG var, at bladet skulle udkomme regelmæssigt – én gang om måneden, selv hvis de kun var i stand til at udgive to sider. Han bad også alle sine disciple om at bidrage til BTG ved at skrive artikler og sende fotos af prædikeaktiviteter fra alle hans centre. ”Vær ikke sløv, skriv noget!” sagde han.

Med disse ord vil jeg også opfordre dig til at bidrage til vores danske ”BTG-sideskud”.

Videoer fra sommerens festivaler og Ratha-yatra

Her er et lille udvalg links til videoer fra sommerens festivaler.

Ratha-yatra og Festival of India i København:

http://www.youtube.com/watch?v=Btk6dsm4Ekg
http://www.youtube.com/watch?v=BC80aqFTZ8A
http://www.youtube.com/watch?v=98M3G_09Ah8
http://www.youtube.com/watch?v=RTmHAiOihaE
http://www.youtube.com/watch?v=vJPcUyRcjyw
http://www.youtube.com/watch?v=Ir9sK4BQT4c

Åbningsfest i Krishnahuset i Århus:

http://www.youtube.com/watch?v=HW0ALhVRjGY

Klip fra hele den skandinaviske tur:

http://krishnamonk.blogspot.com/2011/08/travel-journal713-north-england.html

Den religiøse Sartre

Den militante ateist og hans sidste tid

Det indtryk, de fleste har af en af det 20ende århundredes mest indflydelsesrige filosoffer og tænkere, franskmanden Jean-Paul Sartre (1905-1980), er af en livslang militant ateist. Indtrykket er heller ikke forkert for det meste af Sartres liv og forfatterskab, men hvor mange ved, at han gennemgik en radikal ændring de sidste måneder af sit liv og nærmest døde som en religiøs og teistisk engageret person?

I slutningen af 1970'erne blev Sartres nære ven og personlige sekretær Pierre Victor, en egyptisk jøde og tidligere maoistisk studenterleder, selv en engageret religiøs ortodoks jøde. Pierre Victor, der også var kendt under sit rigtige navn, Benny Levy, tilbragte mere tid sammen med Sartre end nogen anden person i Sartres sidste måneder.

Professor i fransk litteratur Thomas Molnar beskrev det således i National Review den 11. juni 1982:

"Op gennem hele sin modne karriere var filosoffen Jean-Paul Sartre en militant ateist. Politisk var hans retorik, selv om han udtrykte sin uenighed med den marxistiske materialisme, ofte ikke til at skelne fra de mest hårdkogte stalinistiske propagandister.

Men i filosoffens sidste måneder skete der en overraskende udvikling. I 1980, hvor hans død nærmede sig, kom Sartre, der da var blind og affældig, men stadig i fuld besiddelse af sine åndsevner, meget tæt på troen på Gud, måske endda mere end meget tæt på.

Den historie kan fortælles kort og nærmest ærbødigt. En forhenværende maoist, Pierre Victor, var hos Sartre en stor del af tiden mod slutningen på hans liv. I det tidlige forår 1980 kunne man læse en dialog mellem de to i den ultravenstreorienterede Nouvel Observateur. Det er tilstrækkeligt at citere en enkelt sætning fra, hvad Sartre sagde dengang, til at få en ide om graden af hans accept af Guds nåde og menneskets natur som et skabt væsen:

"Jeg mener ikke, at jeg er et produkt af tilfældighed, et støvkorn i universet, men en, der var forventet, forberedt, bebudet. Kort sagt, et væsen, som kun en Skaber kunne sætte her. Og denne idé om en skabende hånd refererer til Gud."

Sartres tilhængere af hans ateistiske eksistentialisme vil bemærke, at i denne ene sætning tog Sartre afstand fra hele sit filosofiske system og sit livs engagement."

Thomas Molnar bemærkede videre om hans tilhængeres reaktion:

"...Hans elskerinde [og livsledsagerske], Simone de Beauvoir, opførte sig som en sørgende enke under begravelsen. Men bagefter udgav hun *La ceremonie des adieux*, hvor hun blev ondskabsfuld og angreb Sartre. Han modstod Victors forførelse, fortæller hun, men gav så efter. "Hvordan skal man ellers forklare denne senile handling hos en vendekåbe?" spurgte hun dumt. Og hun tilføjede: "Alle mine venner, alle sartreanerne og det redaktionelle hold på *Les Temps Modernes*, har støttet mig i min bestyrtelse."

I lys af Sartres egne soleklare overvejelser i interviewene konkluderede Molnar ikke desto mindre: "Mme. de Beauvoirs bestyrtelse versus Sartres konvertering: vægten vejer uendeligt tungere til fordel for den blinde, men seende gamle mand."[1]

I 1996 udgav University of Chicago Press samtalerne imellem Sartre og Pierre Victor i bogen Hope Now: The 1980 Interviews. Udgiverne skrev:

"I marts 1980 blot en måned før Sartres død udgav Le Nouvel Observateur en række interviews, de sidste nogensinde givet, mellem en blind og svækket filosof og hans unge assistent, Benny Levy.

De syntes at skildre en Sartre, der havde forladt sin venstreorienterede overbevisning og afviste sine allernærmeste venner, herunder Simone de Beauvoir. Denne mand havde forkastet sine egne grundlæggende overbevisninger om den individuelle bevidstheds forrang, den uundgåelige vold og marxismen for i stedet at omfavne en messiansk jødedom.(...)

Kort før sin død bekræftede Sartre ægtheden af interviewene og deres gådefulde indhold. I løbet af de sidste femten år har eksperter i Sartre haft opgaven med at udrede og forstå dem.(…) Denne spændende bog belyser og sætter omsider en genial og indflydelsesrig ånds sidste tanker i deres fulde sammenhæng."[2]

Redaktionen på Wired Magazine skrev i maj 1996 om samtalerne mellem Sartre og Levi:

"Alt, hvad du ved om Jean-Paul Sartre, er forkert. Hope Now: The 1980 Interviews, en bog med samtaler mellem Sartre og hans assistent Benny Levy, som fandt

sted kort før hans død, afslører en filosof, der havde forladt venstrefløjen og sine venner til fordel for en messiansk jødedom."[3]

Med hensyn til sin ateistisk eksistentialistiske filosofi kom Sartre i et af 1980-interviewene med Benny Levy med nogle overraskende indrømmelser:

"Benny Levy: Du sagde til mig engang: "Jeg har talt om fortvivlelse, men det er noget vrøvl. Jeg talte om det, fordi andre mennesker talte om det, fordi det var på mode. Alle læste Kierkegaard dengang."

Sartre**:** "Det er rigtigt. Personligt har jeg aldrig fortvivlet, og heller ikke et øjeblik har jeg tænkt på fortvivlelse som noget, der muligvis kunne være karakteristisk for mig. Men jeg var nødt til at antage, at fortvivlelse måtte eksistere for andre mennesker, da de talte om det. Men det var noget forbigående. Jeg kan se det hos mange filosoffer: tidligt i deres karriere taler de ud fra rygter om en idé og giver den betydning. Men lidt efter lidt holder de op med at tale om den, for de indser, at for dem findes dens indhold ikke. De har blot hentet den fra andre mennesker."

Levy: "Er det også sandt om angst?"

Sartre: "Jeg har aldrig kendt til angst. Det var et centralt filosofisk begreb fra 1930 til 1940. Det var en af de forestillinger, vi gjorde brug af hele tiden, men for mig betød den intet."[4] ॐ

1 National Review, NY, 11. juni 1982, s. 677, artikel af Thomas Molnar - professor i fransk- og verdenslitteratur på Brooklyn College.

2 Hope Now: The 1980 Interviews, Jean-Paul Sartre og Benny Levy (red.), oversat af Adrian van den Hoven, med en introduktion. af Ronald Aronson, University of Chicago Press, 1996.

3 Wired, 1996, Issue 4.05, The. Conde Nast Publications Inc., San Francisco.

4 Le Nouvel Observateur, 10.-16. marts 1980, nr. 800, s. 56, og Hope Now: The 1980 Interviews, University of Chicago Press, 1996, s. 55.

Se også Fra http://nobelist.tripod.com/id2.html

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Radharani - Dronningen af Vrindavana

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

I anledning af Radharanis fremkomstdag er her en fin tegning af Radharani, som du kan farvelægge. Radharani kaldes også for Dronningen af Vrindavana, fordi hun er centrum for alle aktiviteterne i Vrindavana og er den bedste tjener af Krishna. Hvis man ønsker at opnå Krishna, er den bedste måde derfor at blive en tjener af Srimati Radharani. Radharanis hudfarve er som flydende guld, og hun ses oftest med blå klæder. ॐ

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Fedtfattig vegetarmad

Jayapataka Swamis kogebog

For et par måneder gav en hengiven mig en kogebog, "Low fat Vegetarian Diet", som hun havde haft med hjem fra Mayapur. Ved et nærmere eftersyn viste den sig at være fyldt med Jayapataka Swamis yndlingsretter! Interessant, tænkte jeg, sådan en kogebog kunne man skrive for hver eneste hengiven i ISKCON! Især for de hengivne, der rejser meget, er det en utrolig vigtig tjeneste man kan gøre for dem at lave mad, der passer til deres kropslige konstitution.

Som Ananta Sri Prabhu skriver i sin artikel andetsteds i bladet, har Jayapataka Swami været ramt af alvorlig sygdom, der har efterladt hans krop i en meget handicappet og skrøbelig tilstand. Dette har dog ikke afholdt Maharaja fra at rejse og prædike, og kogebogen er ment som en hjælp til, at Maharaja kan få en passende *prasadam*, hvor end han kommer frem i verden. Hans disciple skriver i forordet til bogen: "Som disciple føler vi os forpligtet til at tage os af vores åndelige mesters helbred, og at lave mad til ham er et af de allervigtigste aspekter af det… dette er vores ydmyge forsøg på at hjælpe alle vores Gudsbrødre og –søstre, der laver mad til Maharaja, til at forbedre deres tjeneste til ham."

Eftersom Maharaja nok ikke er den eneste, der følger en lignende diæt, er der sikkert mange andre, der kan have glæde af bogen. Kogebogen indeholder over 130 retter, der spænder fra grønsagsretter, ris, *sabji*, chutney, brød, pasta, pizza til fedtfattige desserter og kager plus en række *ekadasi*-opskrifter. Der er både indiske og vestlige opskrifter, og man kan godt se, at Maharaja har opholdt sig mange år i Bengalen og holder af de bengalske retter.

Hvis man ønsker sig et eksemplar af bogen, skal man enten tage en tur til Mayapur eller alliere sig med nogen, der skal! Hvis der er interesse for det, forsøger vi også gerne her fra *Nyt fra Hare Krishna* at skaffe bogen hjem. I skrivende stund kan vi desværre ikke oplyse om prisen.

Her er en lille smagsprøve fra bogen i form af en dressing, der har gjort stor glæde på sommerens sprøde salater.

Ingredienser:

3 spsk. knuste mandler og valnødder
1 spsk. gærflager
1 tsk. paprika
¼ tsk. hing
1 spsk olivenolie
½ tsk. sojasovs
1 tsk. honning eller gur
1 knivsspids salt
1-2 dl vand (kan udelades)

Nøddedressing (Latika-bhakti Devi Dasi)

Fremgangsmåde:

Blend alle ingredienserne i en blender. Hæld over salaten før servering.

Hare Krishna-tempel

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse
Tlf. 4828 6446. **Giro** 617 0277
Email. tempel@krishna.dk
Søndagsfest hver søndag kl. 15:00.

Krishnahuset i Århus

Kystvejen 65A, 8000 Aarhus C
Tlf. 28880377 - kontakt@krishnahuset.dk,
www.krishnahuset.dk

Radio Krishna, København

87,6 MHz, Hybridnet 90,6 MHz
ma-fre 9.00-14.00 samt 16.00-17.30
lø-sø 8.00-10.00
lø 16.00-17.00
ons 22.00-02.00
to-fre 22.00-00.00
Girokonto 292 3637. **Tlf.** 38101232. **Email:** yadu@krishna.dk **Hjemmeside:** www.krishna.dk

Radio Krishna Århus

www.radiokrishna.dk

Sendetider	Frekvenser	Tlf: 86110999
Mandag 22-01	98.7 Mhz	**Email:**
Tirsdag 22-01	89.5 Mhz	mail@ananta.dk
Torsdag 22-01	Kabel (kanal 2):	
Fredag 22-01	96.5 (Teledanmark)	**Girokonto:**
Søndag 22-01	94.8 (Stofa)	998-9366

Festival of India

www.festivalofindia.dk - info@festivalofindia.dk

ISKCON i Sverige

Hare Krishna Center,
Govindas Restaurang,
Govindas Butik
Fridhemsgatan 22, 11240 Stockholm
Tlf. +46 (0) 8-6549002 www.algonet.se/~govindas/
V/Fridhemsplan T-banestation.
Kveldsprogram hver kveld kl. 18.30.
Søndagsfest hver søndag kl. 16.00.
Restaurang: ma-fre 11-19, lø 12-19.
Butik: ma-fre 11-18, lø 12-18.

Korsnäs Gård 14792 Grödinge
Tlf. +46 (0) 8-53029800 www.tattva.com
Pendeltog fra Sthlm Central til Tumba Station, derefter bus 727 til Korsnäs Gård.
Søndagsfest hver søndag kl. 13.30.

Almviks Gård
15395 Järna Tlf. +46 (0) 8-55152050
Søndagsfest hver søndag kl. 13.00 med buskørsel fra Järna Station kl. 12.00.

ISKCON Göteborg www.harekrishnagoteborg.com
Govindas vegetariska servering och **Hare Krishna Tempel**
Karl Johansgatan 57, S-414 55 Göteborg Tel +46 31 42 16 42
For festivaler og programmer, se:
www.harekrishnagoteborg.com.

ISKCON - Govindas www.govindas.just.nu
Prästgården i Olunda 74193 Knivsta
Tlf. +46 (0)18-102924
Mob. +46 (0)70-3441246
Søndagsfest 1.søndag hver måned kl. 15.30.

ISKCON i Norge:

Krishna's Cousine

Kirkeveien 59b 0364 Oslo Tlf. +47 22606250 - 22446820 ma-fre 12.00-20.00
V/Majorstuen T-banestation. Søndagsfest oftest kun i forbindelse med festivaler, ring for information.

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

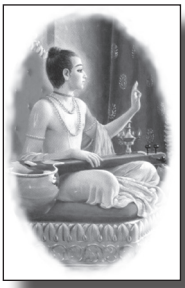

Yajnavalkya, Janaka og de andre elever

Den berømte Yajnavalkya underviste Prins Janaka og elleve disciple fra *brahmana*-familier i en hytte i skoven uden for byen Mithila. Den store lærer plejede at vente på Prins Janaka, hvis han kom lidt for sent til timen, hvilket han aldrig gjorde med de andre elever.

Dette gjorde *brahmana*-eleverne misundelige, og de begyndte at hviske imellem hinanden: "Vores lærer taler filosofi og prædiker om den største ligegyldighed over for rigdom og position. Men i praksis er han ligesom alle andre. Se bare, hvordan han venter på Janaka og ikke på nogen af os andre. Er det ikke bare fordi han er kongesøn, og vi andre er almindelige mennesker?"

Dette kom Yajnavalkya for øre, så han bestemte sig for at vise dem den virkelige grund til forskelsbehandlingen. En dag under et dybt foredrag om sjælens natur fik han derfor ved hjælp af sin mystiske kraft det til at se ud, som om Mithila stod i flammer.

Brahmana-eleverne, der ikke var udelt opmærksomme under undervisningen, fik hurtigt øje på flammerne og hviskede febrilsk til hinanden: "Mithila brænder, Mithila brænder. Lad os snige os ud og redde de få ejendele, vi har. Vores lærer vil ikke lægge mærke til det, for han er helt opslugt af sin undervisning."

Èn efter én forsvandt de elleve *brahmanaer*, og Janaka var alene tilbage sammen med Yajnavalkya. Yajnavalkya bemærkede til Janaka, som var helt optaget af undervisningen: "Kære Prins, Mithila brænder. Skulle vi ikke hellere stoppe?"

"Nej," svarede Janaka. "Fortsæt. Hvis Mithila går til grunde, mister Janaka intet, for alt, som Janaka værdsætter, har han inde i sig selv og ikke uden for sig selv."

Yajnavalkya fortsatte med at tale. Snart kom alle de andre elever slukørede tilbage og fortalte, at de var blevet snydt, og at Mithila ikke virkeligt brændte.

"Forstår I nu, hvorfor jeg venter på Janaka og ikke på jer?" spurgte Yajnavalkya. De elleve *brahmanaer* bøjede hovederne i skam og forblev tavse. ॐ

September 2011

Fredag	**2.9**	**Srimati Sita Thakurani, Srila Advaita Acaryas hustrus, fremkomst**
Lørdag	**3.9**	**Lalita sasti**
Mandag	**5.9**	**Radhastami: Srimati Radharanis fremkomst**
Torsdag	**8.9**	**Ekadasi (Maha-dvadasi, faste fra korn og bønner for Parsva Ekadasi)**
		Sri Vamana Dvadasi: Herren Vamanadevas fremkomst (faste til middag, fest i morgen)
		Srila Jiva Goswamis fremkomst
Fredag	**9.9**	**Bryd fasten imellem 6:29–7:07**
Lørdag	**10.9**	**Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomst**
Søndag	**11.9**	**Ananta Caturdasi Vrata**
		Srila Haridasa Thakuras bortgang
Mandag	**12.9**	**Sri Visvarupa Mahotsava**
		Srila Prabhupadas accept af sannyasa
		Caturmasyas tredje måned begynder (faste fra mælk i én måned)
Mandag	**19.9**	**Srila Prabhupadas ankomst til USA**
Fredag	**23.9**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Indira Ekadasi)**
Lørdag	**24.9**	**Bryd fasten imellem 7:10–11:00**
Mandag	**3.10**	**Durga Puja**
Torsdag	**6.10**	**Ramacandra Vijayotsava**
		Sri Madhvacaryas fremkomst
Fredag	**7.10**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Pasankusa Ekadasi)**
Lørdag	**8.10**	**Bryd fasten imellem 7:25–11:06**
		Srila Raghunatha Dasa Goswamis bortgang
		Srila Raghunatha Bhatta Goswamis bortgang
		Srila Krishnadasa Kaviraja Goswamis bortgang

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk